

Páll Vang skjýtir báði eftir fíggingdum og partamonnum:

Nú eri eg liðugur við hetta tvætlið

– Nú eri eg liðugur við hetta flokspolitiska tvætlið.

– Eg skal taka hattin av fyrri Jóannes Eidesgaard, tí hann er einasti landspolitikan, sum hevur tikið vanlukklugu støduna hjá útjadarunum í Føroyum uppá tunguna. Hevur hann brúk fyrri stillara til næsta val, kann hann gott venda sær til mín, sigur Páll Vang.

ÁKI BERTHOLDSEN

– Tað hevur ongantíð verið so galið, sum tað er nú. Men tað er ongin politikari úr nøkrum flokki, sum lyftir hond frá síðu fyrri at forða útjadarunum í Føroyum at doyggja út.

– Men størsta feilinn hevur mín egni partamaður, Anfinn Kallsberg.

Páll Vang, býráðsformaður á Tvøroyri er sera misnøgður við, hvussu litlans, lögtingsmenn og landsstýrismenn vísa útjadarunum í Føroyum.

– Tað letur ikki í nøkrum av teimum.

– Og so løgi tað ljóðar, letur heldur ikki í politikarunum, sum eru valdir í útjadarunum.

Páll Vang sigur, at miðsavningin hevur ongantíð verið størri enn hon er nú.

– Og heldur henda gongdin fram, fer tað at forka útjadarunum heilt.

Hann sigur, at fyrst av øllum finst hann at politiska partamanninum, Anfinn Kallsberg, fíggjarmálaráðharra.

– Tað ber ikki longur til, at hann skal sleppa at skjóta seg inn undir, at tað er Eilíf Samuelsen, sum umsitur kommunumál.

Tí tá ið Eilíf Samuelsen onki megnar, eigur Anfinn Kallsberg at traðka til.

– Av tí at tað er hann, sum hevur ábyrgdina, av at fíggjarviðurskiptunum hjá kommununum, er tað eisini hann, sum hevur høvudsábyrgdina av støduni hjá

útjadarunum

Hattin av fyrri Jóannes
Páll Vang sigur, at fyrstu ferð hann hevur hoyrt var, tæði Jóannes Eidesgaard, formaður Javnaðarflokksins á landsfundi herfyri, tók trupulleikarnar hjá útjadarunum upp við einum uppskotið um, hvussu teir kunnu loysast.

– Tað taki eg hattin av fyrri. So manglar Eidesgaard stillara til komandi val, kann hann venda sær til mín.

Nú skemtast tú?

– Nei. Hvi tað. Eg eri liðugur við hesum partapolitiska tvætlinum.

– Men tíverri fær Jóannes Eidesgaard onki svar úr lögtinginum. Tað sigur mær so mikið sum tað, at ongin áhugi er fyrri at loysa trupulleikarnar hjá útjadarunum.

Mist 20% av fólkinum

Páll Vang sigur, at Tvøroyar Kommuna hevur mist 20% av fólkinum hesi seinastu 10 árin.

– Og nú er fólkatæði á Tvøroyri niðanfyrri 1800, og so langt niðri hevur tað ikki verið síðani einaferð fyrst í hesi öldini.

Hann heldur, at størstu trupulleikarnir í útjadarunum er kommunuskuldin og tað tilsvarandi høga skattatrystið.

– Eilíf Samuelsen hevur sagt, at landspolitiskt verður kommunuskuldin ikki rørd fyrr enn aftan 2000.

– Men tað kann eg sleit ikki góðtaka. Tað er ein lokalpolitisk avgerð, sum merkir, at miðstaðarikið sleppur at veksa ótálmað trý ár afturat ímeðan útjadarin

blóðir út.

Páll Vang heldur, at hetta er heilt burturvið.

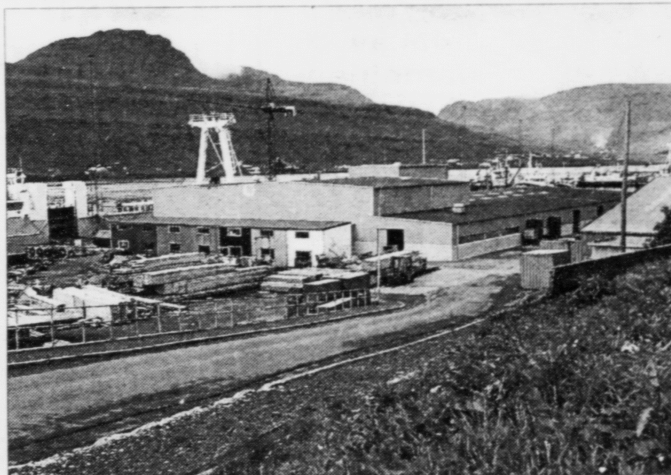
– Tað er útjadarin, sum skapar øll virðini í Føroyum. Tað er í útjadarunum, at allur útflutningurin verður skaptur, tað er ikki í miðstaðarokinum. Havnin livir av blokkinum og almennum lønum úr landskassan-

skattaprosent enn Havnar Kommuna.

– Men so verða tað nakrar skyldur, tær ringast staddu kommunurnar ikki klára.

– Og tá má landskassin taka yvir, saman við kreppulánsgrunninum, og klippa toppin av skuldini.

Páll Vang áttar, at istaðin fyrri at arbeiða ímóti tí enda-

– Flakavirkið á Tvøroyri verður helst tað næsta, Fiskavirking sleppur sær av við, sigur Páll Vang. So er øll framleiðslan savnað í miðstaðarokinum.

um

– Líkast tað tí nøkrum, at skattaprosentið í útjadarunum, sum skapar okkum allar inntøknar, skal vera hægri enn tað í Havni?

– Fyrsta stigið kundi hósandi verðið, at ongin kommuna skal hava hægri

málinum, gjørdi Eilíf Samuelsen beint ímóti viljanum hjá øllum kommununum og steðgaði inngjaldingunum í vedhaldsgrunnin.

– Tað er heilt øvugt, at tey pláss, sum skapa virðini, eru ringast yvir fíggjarliga, heldur Páll Vang.

Uttan iva verður tað brikslað tær, at tað er gamai hjá tær at tosa um útjavnin og um at fáa frá øðrum, tí Tvøroyrar Kommuna kenur nýgvan nakrantíð burturúr skuldini?

– Tvøroyrar kommuna er í eini serstøðu tí hon er einasta kommuna í landinum, sum hevur verið virkin í vinnulivinum

– Sjálvur ivist eg í, um tað var rætt. Men av skuldini hjá kommunu stavar ein tridringur, ella 50 miljónir, frá luttøkuni í vinnulivinum. Var kommunan eitt partafelag, var hon sanerað, og so var hon byrjað aftur, eins og næstan øll onnur partafelag í landinum.

– Aðrar kommunur eru komnar illa fyrri av almennum ilögum, tær hava gjørt.

Tað er Tvøroyri ikki og tí kann støðan heldur ikki samanberast.

28.000 krónur minni at liva fyrri

Páll Vang greiðir yvir, at kommunuskuldin er ikki allur trupulleikin.

Men tað er heilt avgjørt ein fortreyt fyrri at fólksstøðast á einum stað, at skattatrystið er rimiligt.

– Tað er munur á at búgva í eini kommunu við 16% í skatti og einari við 23% í

Tíverri er øll, almenna umsitingin miðsavnað í Havni.

Men Páll Vang sær fyrri sær, at nú verður fiskaarbeiðið eisini miðsavnað.

– Eg eri stórliga bangin fyrri, at flakavirkið á Tvøroyri verður tað næsta, Fiskavirking sleppur sær av við.

– Og so fer Fiskavirking istaðin at brúka peningin uppá at gera virkið í Havni istand.

– Sostatt hevur Fiskavirking og Framtaksgrunnurin miðsavnað alla sína framleiðslu í miðstaðarokinum, í Havni, í Vestmanna og á Skálafjørðinum.

Páll Vang heldur, at rættari hevði verið at Fiskavirking stongdi virkið í Havni og læt tað innrættað til skrivstovur og læt tað í Vági upp istaðin, tí tað er nýtt.

Hava tvørafólk ikki nettupp viljað, at Fiskavirking seldi teimum virkið aftur?

– Jú, og eg havi heldur onki ímóti, at tvørafólk keypa virkið. Men Fiskavirking skal gera tað istand fyrst.

Ger mannunum á Føroyingum

Páll Vang sigur, at eitt tað fyrsta, og mest týðningarmikla politikararnar kundu gjørt, var at borið so í bandi, at fólki úti um landið hevði líka góðar virkismøguleikar, sum fólki í miðstaðarokinum.

– Virkið úti um landið fáa ikki kappast, tí at flutningurin við Strandferðsluni er so dýrur.

– Tí er eitt tað fyrsta, politikarar áttu at gjørt var at gjørt tað ókeypis at ferðast og flyta farn við Strandferðsluni.

– Tað gera álandingar.

– Teir meta ferjurnar sum ein vegur, sum tað ikki skal gjaldast fyrri. Ein cysturoyingur, sum fer til Havnar, brúkar báði veg og brúgv ókeypis - sum eisini suður-oyingar hava verið við til at betalt. Men ein suður-oyingur, sum brúkar ein veg, sum eitur Smyril, skal betala fyrri tað. Hvørjum líkast tað, at ein skúvoyingur skal betala eyka fyrri at fáa húsarhaldsloju út í oynna?

– Men heldur ikki í hesum føri er tað ein tann einasti politikari, sum rættir útjadarunum eina hond, finst býráðsformaðurin á Tvøroyri at.

– Allir skilja støduna - men teir gera onki, leggur hann speiskliga afturat.

Alt hetta kostar pengar?

– Hvi skal tað bara tosað um pengar, tá ið tað snýr seg um útjadaran. Hvi tosa fólki um lönir, tá ið tosað verður um lærarar og skrivstovufólk, men um stundin, tá ið tosað verður um sjómenn? Tað er, hvat tú leggur í orðini.

Páll Vang sigur, at politikarar eiga at boða frá, hvat teir vilja við Føroyum.

– Er meiningin at miðsavnað 40.000 fólki í Havni, eiga teir at siga tað, so vit onnur vita tað.

Men ætla teir at varðveita okkara litla land, sum tað er, mugu teir eisini gera tað liviligt úti á bygd.